

USA 2007

27. juni

Den nemmeste check-in

Med tanke på hvor meget kaos Københavns lufthavn er kendt for i sommermånederne, tog jeg ud i lufthavnen i anbefalet tid. KLM, som jeg flyver med hele vejen, anbefaler 2 timer om morgenen.

Mit fly afgik 05:55, så jeg bookede en taxi til 03:50.

Jeg blev samlet op 03:55. Checkede ind i en automat, afleverede min bagage – og mit golfsæt i stor bagage. Gik til sikkerhedskontrollen og stod i tax-free shoppen kl. 04:25. Der er to typer mennesker ude i lufthavnen på denne tid af døgnet. Folk der ligger hist og pist og sover indtil de kan komme videre og så nyligt indcheckede, allerede øldrikkende, højtrøstede teenagere, som skal på deres første druk-rejs tur til Middelhavets sol. Da jeg ankom til Schipol lufthavn (Amsterdam) var der en lille gåtur til den terminal jeg skulle videre fra.

Jeg var ikke checket ind hele vejen, så jeg skulle forbi tranfer skranken og checkes ind. Der fik jeg at vide, at jeg ikke kunne få et sæde, da flyet var over-booket. Ikke det man har brug for at vide, når man er på vej på ferie.

Vidende det, stillede jeg mig først i køen til check-in ved gaten.

Efter et sikkerhedsinterview, var det hen og lægge sin billet i kø til et sæde på flyet.

Dernæst stod den på 1½ times venten i det uvisse om man kom med flyet.

Mens man sad der kunne man observere hvordan andre klarede sig i sikkerhedskontrollen. 7 personer vakte sikkerhedspersonaltes opmærksomhed. De prøvede at se ud som om, de ikke kendte hinanden, men en af dem havde alle bagage-tags for dem alle, så den var svær at forklare. Deres engelsk var heller ikke for god, men til sidst blev nogen overbevist og de kom ombord.

Det gjorde jeg også (15 minutter før take-off) så nu var jeg endelig ordentlig på vej.

Flyet var fra NWA (Northwest Airline). Ganske udemærket og et super entertainment system, hvor man selv kunne vælge en film – og ikke mindst hvornår man ville se den, holde en pause mm.

Jeg sad desværre ved siden af en som burde have haft 2 sæder, så 8 timer og 15 minutter føltes meget længere end det burde.

Vel ankommet til Minneapolis lufthavn troede jeg alt var fint og jeg blot skulle ud af døren og ind i min udlejningsbil. Men nej.

Immigrations-manden troede ikke helt på, at jeg var der for at holde ferie. Han syntes det var underligt jeg ikke kunne sige præcis hvilken golfbane jeg skulle spille på. Paranoide som de er herover, blev jeg sendt ind i køen sammen med flygtninge, arbejds- og statsborgersøgende.

Efter 45 minutters venten blev det min tur. For første gang i min erfaring med immigrationsmyndighederne herover, blev jeg positivt overrasket. Ham jeg snakkede

med var yderst positiv (og smilede – noget jeg ikke har set ude i skranken før) og inden længe snakkede vi om opsendelser af rumfærger og køretur på motorcykel lange Mississippi floden.

Jeg kom igennem uden problemer og begav mig ned mod min udlejningsbil.

Hejmmefra havde jeg bestilt en Chrysler Sebring Cabriolet. Den har min bror og jeg haft de sidste par år og det er en glimrende bil med et dejlig stort bagagerum, på trods af at det er en cabriolet.

Jeg blev glædeligt overrasket da jeg så, det var 2007 modellen af Chrysler Sebring jeg fik. Glæden var dog kort, for da jeg kiggede i bagagerummet, så jeg til min rædsel, at der ingen plads var. I den gamle havde vi ingen problemer med at have bagage til to, men i den nye er der næsten ingen plads. Det betød jeg måtte hve bagsædet i brug. Ikke det mest fixe i en cabriolet.

Det lille bagagerum kunne ikke opvejes af, at bilen var spritny. Den havde kun kørt 27 miles da jeg fik den og er stadig på prøveplader (et stykke papir sat fast bag på bilen). Den lugter af ny bil (ikke at jeg har erfaring med det, men jeg tror det er det det er). Den bliver dog blæst godt igennem, for jeg har taget nede ved enhver lejlighed der byder sig.

Jeg kom ud af lufthavnen og begav mig mod første overnatningssted. På vejen gjorde jeg holdt hos Mall of America. Skulle have et par stumper jeg havde glemt derhjemme. Som det har kunne ses på en video herpå siden, er det et stort center – og jeg har kun set en fjerdedel af det. Regner med der bliver tid til en tur mere derind, inden jeg skal hjem.

Hastings var målet for min første overnatning. Ikke noget at skrive hjem om, men lidt udenfor byen (i den retning jeg skulle) og tæt på et god håndfuld golfbaner.

Jeg var pænt ødelagt ovenpå en lang rejse, så jeg gik tidligt til ro og udskød alt sightseeing i området til næste dag.